

Archeologienota Balegem Geraardsbergse steenweg

Programma van Maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Paulien FONTEYN

19-4-2020

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden te Balegem (Oosterzele) Geraardsbergse steenweg (provincie Oost-Vlaanderen), waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 3000m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het plangebied is ca. 5250m² groot en heeft een rechthoekige vorm. Het situeert zich ten westen van de Geraardsbergse steenweg en is momenteel grotendeels in gebruik als landbouwgebied. Langs de noordelijke zijde wordt een deel van de tuin van de aangrenzende woningen (Geraardsbergse steenweg 252 en Molenstraat 80) opgenomen binnen het plangebied. De omgeving van het plangebied kent nog een relatief landelijk karakter. Bebouwing is aanwezig ten noorden van het plangebied, op het kruispunt van de Geraardsbergsesteenweg en de Molenstraat/Yshoute en langsheen de Geraardsbergse steenweg in het oosten en zuiden van het plangebied. De westelijke zijde wordt begrensd door landbouwgronden.

Het plangebied situeert zich sinds het laatste kwart van de 18de eeuw in landbouwgebied binnen de wijk 'Hissegem' (Issegem), waarvan de kern zich iets verder naar het westen bevindt. Het terrein wordt in deze periode in het noorden, oosten en zuiden omsloten door enkele wegen die vandaag een ander uiterlijk hebben gekregen. In het westen grenst het plangebied aan landbouwgrond. Op het kruispunt ten oosten van het plangebied kan een kapel worden onderscheiden. In de omgeving bevindt zich gegroepeerde bebouwing, bosgrond en landbouwgrond. Op de Atlas der Buurtwegen (ca. 1840) kan de huidige loop van de Geraardsbergse steenweg ('Route de Grammont'), die in het oosten aansluit op het plangebied, worden opgemerkt. Ook de Molenstraat/Yshoute ten noorden van het plangebied kent dan reeds deels zijn huidig verloop. Op het kruispunt van deze straten wordt ten noorden van het plangebied bebouwing aangegeven. Het plangebied zelf is onbebouwd en verdeeld in enkele percelen. Eenzelfde situatie valt op te maken uit de Kaart van Popp (ca. 1842-1879). Ook op de Vandermaelenkaart (ca. 1846-1854) en de topografische kaarten van 1863, 1879 en 1893 is eenzelfde situatie te zien. Op deze kaarten lijkt echter een steilte of afgraving te zijn afgebeeld langsheen de Geraardsbergse steenweg. Deze is ook nog te zien op de topografische kaart van 1910. In deze periode komt huidige verloop van de Molenstraat tot stand ten noordwesten van het plangebied. Het plangebied zelf is onbebouwd. Bebouwing kan voor het eerst worden opgemerkt op de topografische kaart van 1937. In deze periode is een U-vormig gebouw tot stand gekomen centraal binnen het plangebied, aansluitend bij de Geraardsbergse steenweg. Op de luchtfoto uit 1971 kan een vierkantig gebouw (vierkantshoeve?) worden onderscheiden ter hoogte van deze bebouwing. De bebouwing is bovendien verder uitgebreid naar het (noord-)westen. Het overige deel van het plangebied is onbebouwd. Deze situatie wordt eveneens aangetroffen op de orthofoto's uit 1979-1990 en 2000-2003. Tegen 2005-2007 is de bebouwing echter opnieuw verdwenen en heeft deze plaatsgemaakt voor landbouwgrond. Tot op vandaag is het plangebied onbebouwd. De historische evolutie van het plangebied geeft aan dat er mogelijk sprake is van een zekere bodemverstoring centraal op het plangebied ten gevolge van de 20ste-eeuwse bebouwing. De omvang en intensiteit hiervan kan op basis van de bureaustudie alleen niet worden bepaald.

De omgeving van het plangebied kent een heuvelachtig landschap dat behoort tot de uitlopers van de Vlaamse Ardennen. De minder goed gedraineerde beekdepressies van de vele kleine waterlopen wisselen af met vruchtbare zandleem- en leembodems op de hogere ruggen. Kleibodems komen voor op de hoogste heuveltoppen van de Tertiaire opduikingen. De Molenbeek, die ontspringt in het zuiden van Balegem, vloeit in noordwestelijke richting doorheen de kern van Balegem en mondt te Melle uit in de Schelde. Het plangebied bevindt zich op de noordelijke uitloper van een noord-zuid georiënteerde heuvelrug. In de directe omgeving van het terrein stromen enkele natuurlijke waterlopen. Zo vormen de Bijlokebeek op ca. 280m ten zuidoosten, de Kleine Ettingbeek op ca. 750m ten noordwesten, de Halvencentensbeek op ca. 800m ten zuidoosten en een aftakking van de Molenbeek op ca. 1km ten westen van het terrein kleine depressies in landschap rondom het projectgebied. Het plangebied zelf kent een hellend reliëf dat toeloopt van noordoost (ca. + 57,6m TAW) naar zuidwest (ca. +61,4m TAW). Het hoogteverschil op siteniveau beslaat dus ca. 3,8m. Op de potentiële bodemerosiekaart wordt het plangebied niet ingekleurd, hetgeen aangeeft dat er geen informatie voorhanden is. Ter hoogte van de aangrenzende percelen met gelijkaardige helling wordt een lage tot medium hoge erosiegraad aangegeven. Op de bodemkaart wordt binnen het plangebied eenzelfde bodemtype aangegeven. Het betreft een droge zandleembodem met textuur B horizont of weinig duidelijke kleur B horizont en dikke A horizont (>40cm) (Lba0).

Op archeologisch vlak is de omgeving van het plangebied nog vrij onbekend. In een straal van 1 kilometer rond het plangebied zijn er op de CAI (Centrale Archeologische Inventaris) enkel 'Gebieden Geen Archeologie' (GGA) aangegeven. In de ruimere omgeving worden echter wel een paar archeologische waarden aangegeven, gaande van de steentijd tot in de nieuwste tijd.

Het projectgebied zal worden verkaveld in 10 oost-west georiënteerde bouwloten, toegankelijk vanop de Geraardsbergse steenweg. De nieuwe loten hebben een grondoppervlakte die varieert tussen 493m² en 550m². Elk van de loten zal bestaan uit een voortuinzone, een driegevelwoning (oppervlakte gelijkvloers variërend tussen 105m² en 120m²) en een achtertuin. Er zullen aldus aanzienlijke bodemingrepen plaatsvinden op het plangebied: het bouwrijp maken van het terrein, de bodemingrepen voor de aanleg van de nutsleidingen en -voorzieningen, de funderingswerken, het optrekken van woningen, de aanleg van tuinen en verhardingen, de omgevingsaanleg. Ook het werfverkeer zal zijn invloed hebben op de ondergrond.

Op basis van enkel het bureauonderzoek kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site niet aangetoond worden. Het is dus niet uit te sluiten dat er een archeologische site aanwezig is op het terrein. De geplande werken zijn van die aard dat eventueel aanwezig archeologisch erfgoed bedreigd wordt. Een verder vooronderzoek kan relevante kennisvermeerdering genereren voor de algemene ontwikkelingsgeschiedenis van deze regio. Er dient bijgevolg verder vooronderzoek te gebeuren. Dit verder vooronderzoek dient in uitgesteld traject te gebeuren.

Het verder vooronderzoek bestaat enerzijds uit een landschappelijk booronderzoek (eventueel gevold door een archeologisch booronderzoek en/of proefputtenonderzoek gericht op steentijd), anderzijds uit een proefsleuvenonderzoek. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden hieronder behandeld.

2. Administratieve gegevens en afbakening

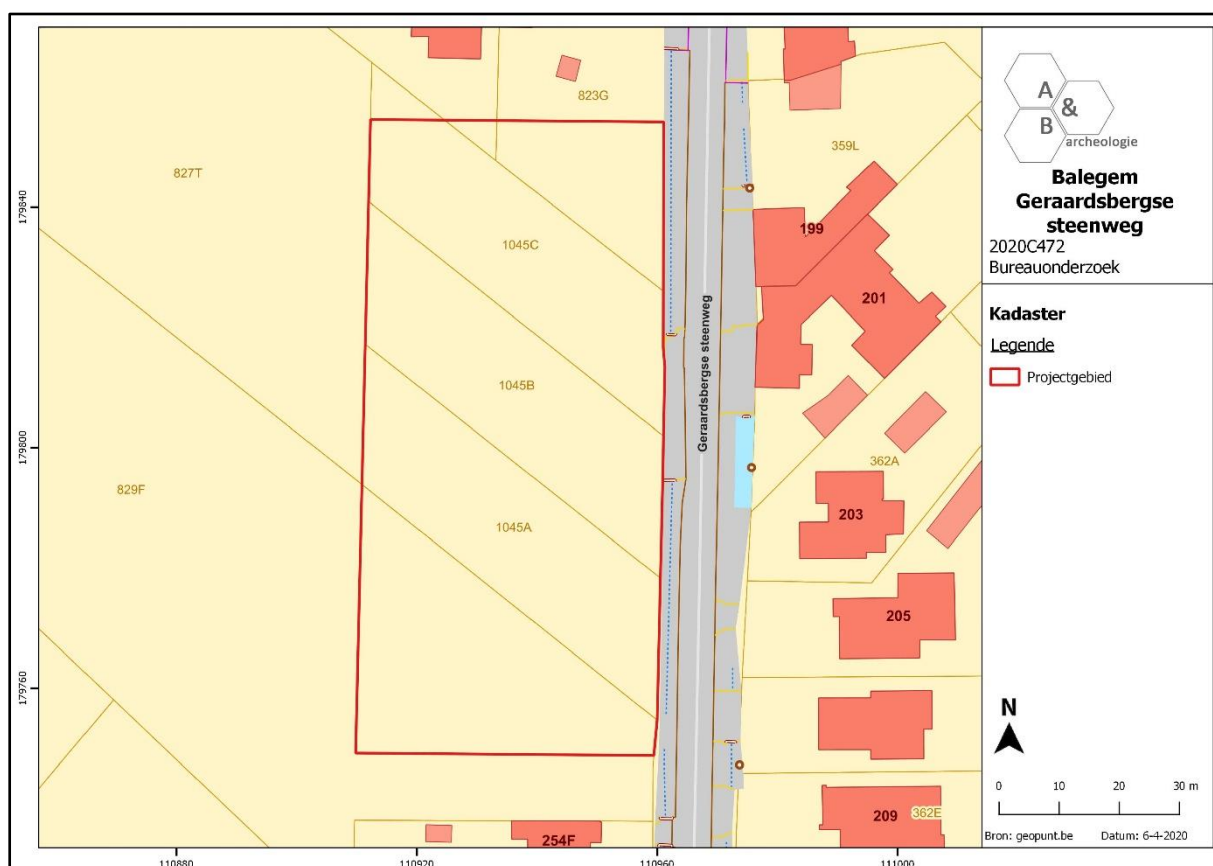
Locatiegegevens: Oost-Vlaanderen, Balegem (Oosterzele), Geraardsbergse steenweg

Lambertcoördinaten onderzoeksgebied: X: 110818,63 en Y: 179746,20; X: 111052,46 en Y: 179857,25

Oppervlakte plangebied: ca. 5250m²

Kadastergegevens: Oosterzele, afdeling 2 Balegem, sectie A, percelen 823G (partim), 826E (partim), 829F (partim), 1045A, 1045B en 1045C (partim) (zie figuur 1).

Het plangebied komt volledig in aanmerking voor verder vooronderzoek.

Figuur 1 Aanduiding van het plangebied op het kadasterplan, met aanduiding van de fasering (bron: geopunt.be).

3. Vraagstelling

Het doel van de onderzoeken is het achterhalen of er op het terrein één of meerdere archeologische sites aanwezig zijn en te bepalen welke maatregelen dienen te worden genomen voorafgaand aan de verdere ontwikkeling van het projectgebied. Daarnaast kan ook de verstoringsgraad in kaart gebracht worden. Hieronder worden enkele specifieke, niet limitatieve, onderzoeksvragen weergegeven.

- Vraagstellingen voor landschappelijke boringen:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied?
 - Zijn er aanwijzingen voor een mogelijke steentijdsite?
 - Is een verder verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Zijn er aanwijzingen dat (een gedeelte van) het terrein zodanig verstoord is, dat er geen archeologische sites meer bewaard kunnen zijn? Is er een verband met de aangeboorde verstoringen en de voormalige bebouwing van het plangebied?
 - Zijn er indicaties van een afgraving of steilte langsheen de Geraardsbergse steenweg zoals aangegeven op de 19de en 20ste-eeuwse historische kaarten?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
- Vraagstellingen voor verkennend archeologisch booronderzoek:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied? Wijkt deze plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij het landschappelijk booronderzoek?
 - Zijn er aanwijzingen voor een steentijdsite?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Is een verder waarderend archeologisch booronderzoek noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de boorpunten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?

- Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor waarderend archeologisch booronderzoek:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor proefputten:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
 - Is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?

- Vraagstellingen voor proefsleuvenonderzoek:
 - Zijn er archeologische sporen aanwezig? Welke spoorcategorieën komen voor?
 - Wat is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?
 - Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en behoren ze tot één of meerdere periodes?
 - Zijn er indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor andere functionele eigenschappen?
 - Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?
 - Zijn er indicaties voor erosie (aftopping, colluvium etc.) van de archeologische sporen?
 - Kan een archeologische site uitgesloten worden?
 - Wat is de graad van verstoring binnen het plangebied? Wat is de invloed van de voormalige bebouwing op het bodemarchief?
 - Zijn er indicaties voor een afgraving of steilte langsheen de straatkant zoals aangegeven op de 19de en 20ste-eeuwse historische kaarten.
 - Is een vervolgonderzoek noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen?

4. Plan van aanpak (onderzoeksstrategie, -methode en –technieken)

Uit het verslag van resultaten kwam naar voor dat verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem in de vorm van landschappelijke boringen (al dan niet gevolgd door verkennend en eventueel waarderend archeologisch booronderzoek en mogelijk een proefputtenonderzoek) en verder onderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven de meest aangewezen methodes zijn om het plangebied te onderzoeken. De afbakening van het onderzoeksgebied is te vinden op de boven- en onderstaande figuren. De voorziene onderzoeksmethoden moeten niet uitgevoerd worden indien de geplande werken alsnog niet zullen plaatsvinden.

Indien uit de landschappelijke boringen blijkt dat delen van het plangebied in dergelijke hoge mate verstoord zijn dat verdere onderzoeksstappen geen nuttige kenniswinst zullen bijbrengen of dat er geen archeologisch erfgoed meer bewaard kan zijn, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hieronder beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gefundeerd kan beantwoord worden.

- Randvoorwaarden/aandachtspunten

- 1) Het is noodzakelijk dat het terrein vrij is van obstakels voorafgaand de start van het verder vooronderzoek.
- 2) Het onderzoek kan pas van start gaan nadat er duidelijke afspraken over het geplande onderzoek zijn gemaakt tussen de huidige eigenaars van de tuinen en gronden enerzijds en de initiatiefnemer anderzijds.

- Landschappelijke boringen

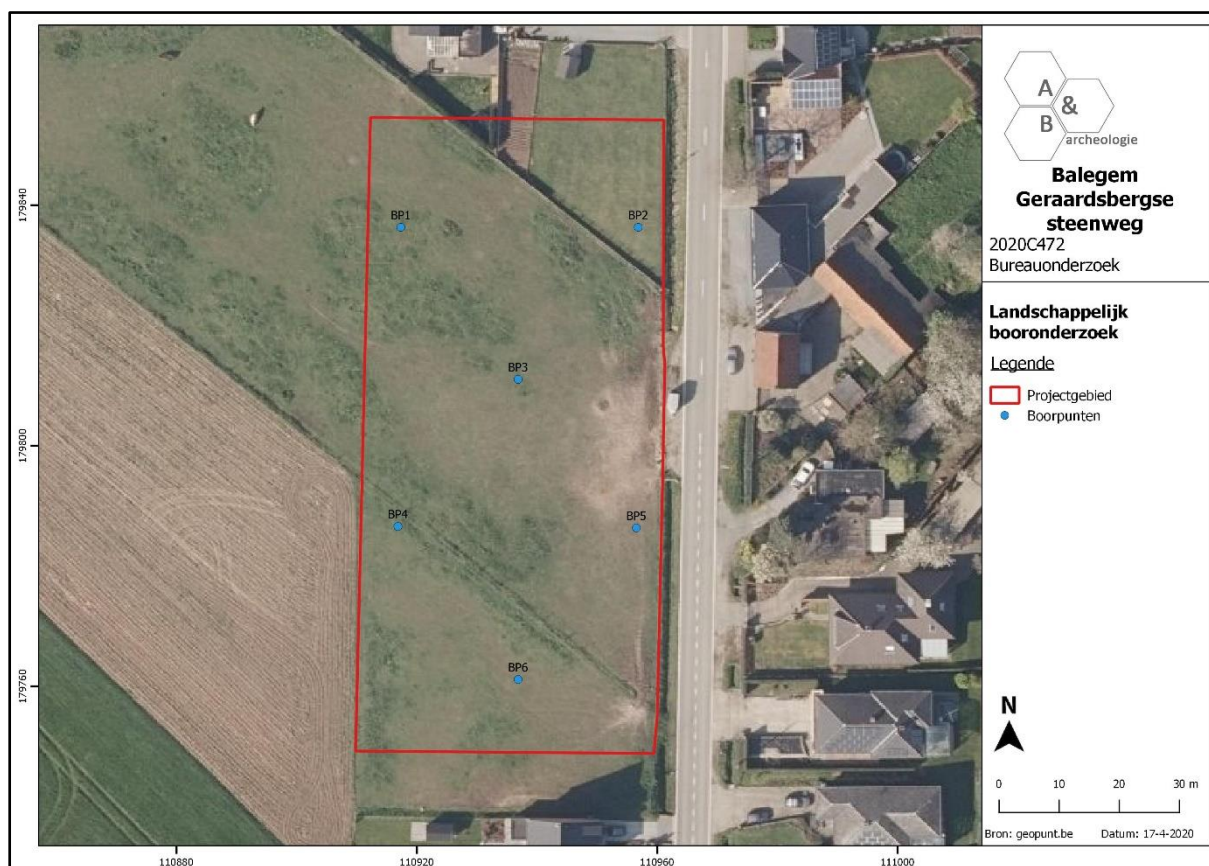
Verspreid over het terrein worden een zestal boringen uitgevoerd. Het staat de uitvoerder vrij of deze boringen manueel of machinaal worden geplaatst; de manier van boren primeert niet, wel het adequaat kunnen beantwoorden van de onderzoeksvragen is van belang. Indien er bodems met potentieel voor steentijdsites gedetecteerd worden (bijvoorbeeld afgedekte oude loopniveaus die dateren uit de steentijden, een volledige of gedeeltelijk bewaarde B-horizont, een goed bewaarde podzolbodem) of steentijd arte- of ecofacten worden aangetroffen in de boringen, moet overgegaan worden naar verkennend archeologisch booronderzoek. Indien dit potentieel er niet is (bijvoorbeeld als geen afgedekte oude loopniveaus die dateren uit de steentijden bewaard zijn), kan overgegaan worden naar het proefsleuvenonderzoek. Indien uit deze boringen echter blijkt dat delen van het plangebied zodanig verstoord zijn dat er geen archeologische bodemarchief meer bewaard is, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen, inclusief het proefsleuvenonderzoek, niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Figuur 2 Aanduiding van de boorpunten voor het landschappelijk bodemonderzoek binnen het plangebied, geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

Figuur 3 Aanduiding van de boorpunten voor het landschappelijk bodemonderzoek binnen het plangebied, geprojecteerd op de luchtfoto van 2000-2003 (bron: geopunt.be).

Figuur 4 Aanduiding van de boorpunten voor het landschappelijk bodemonderzoek binnen het plangebied, geprojecteerd op de luchtfoto van 2018 (bron: geopunt.be).

- Verkennend archeologisch booronderzoek

Een verkennend archeologisch booronderzoek heeft als doel archeologische sites op te sporen door middel van boringen en in het bijzonder het opsporen van steentijdsites. Bij dit onderzoek dient bovendien het opgeboorde grondmateriaal uitgezeefd te worden en te gecontroleerd op de aanwezigheid van silexartefacten en ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten). De gestelde voorwaarden voor een dergelijk onderzoek in de Code van de Goede Praktijk zijn hier richtinggevend. Indien hiervan wordt afgeweken, dient dit beargumenteerd te worden. Voor het opsporen van steentijdsites wordt een boorgrid van 10 bij 12m aangehouden. De boorpunten op de boorraai liggen 12m uit elkaar, terwijl de parallelle boorraaien 10m uit elkaar liggen. Ook hier kunnen afwijkingen op dit boorgrid beargumenteerd worden. De keuze van het boorgrid moet gebaseerd zijn op de resultaten van de landschappelijke boringen. Indien er effectief silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) bewaard zijn, dient overgegaan worden naar waarderend archeologisch booronderzoek en/of proefputten. De methodologische keuze hiervoor hangt vast aan de resultaten van het verkennend onderzoek en de complexiteit van de stratigrafische context, de verwachte dichtheid en spreiding van de artefacten (bv. horizontaal, verticaal, ...), de diepteligging van de niveau(s) (bv. veiligheidsprincipe, grondwater, ...) en de aardkundige eigenschappen van de ondergrond. Hierbij aansluitend primeert ook de veiligheid bij de keuze voor het verdere traject.

- Waarderend archeologisch booronderzoek

Een waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel een reeds opgespoorde archeologische site te waarderen en in ruimte af te bakenen (verticaal/horizontaal). Hierbij wordt het boorgrid op een beperkte locatie van het plangebied gezet, waar de boorresultaten van de verkennende boringen positief zijn gebleken. Daarnaast dienen ook de naburige negatieve boorpunten meegenomen te worden in het waarderend booronderzoek. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De inplanting van het boorgrid wordt gebaseerd op de resultaten van het reeds uitgevoerde verkennend archeologisch booronderzoek. De methode bestaat uit een boorgrid van maximaal 5 op 6m. De afstand tussen de parallelle boorraaien bedraagt 5m en de onderlinge afstand tussen de boorpunten op een raai is 6m. De voorwaarden voor een dergelijk onderzoek worden ook hier bepaald door de Code van de Goede Praktijk. Eventuele afwijkingen worden duidelijk beargumenteerd.

- Proefputten

Op locaties waar tijdens het verkennend en/of waarderend booronderzoek goede en in situ bewaarde concentraties silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) worden aangetroffen, worden proefputten in functie van steentijd artefactensites voorgeschreven, indien op dat moment nog niet voldoende gegevens zijn gegenereerd om een adequaat plan van maatregelen voor een steentijdograving op te stellen. Onder concentraties wordt verstaan: ofwel meerdere artefacten per boorpunt, ofwel meerdere artefacten verdeeld over aangrenzende boorpunten. In deze proefputten worden de verticale en horizontale spreiding van de vuursteenconcentraties geanalyseerd en geïnterpreteerd en gekoppeld aan de voorkomende stratigrafische eenheden. Ook de aard, datering en waarde van deze concentraties worden bestudeerd, evenals hun relatie met het landschap en de impact van de geplande werken. In dit laatste geval wordt bekeken of eventueel in situ behoud mogelijk is of niet.

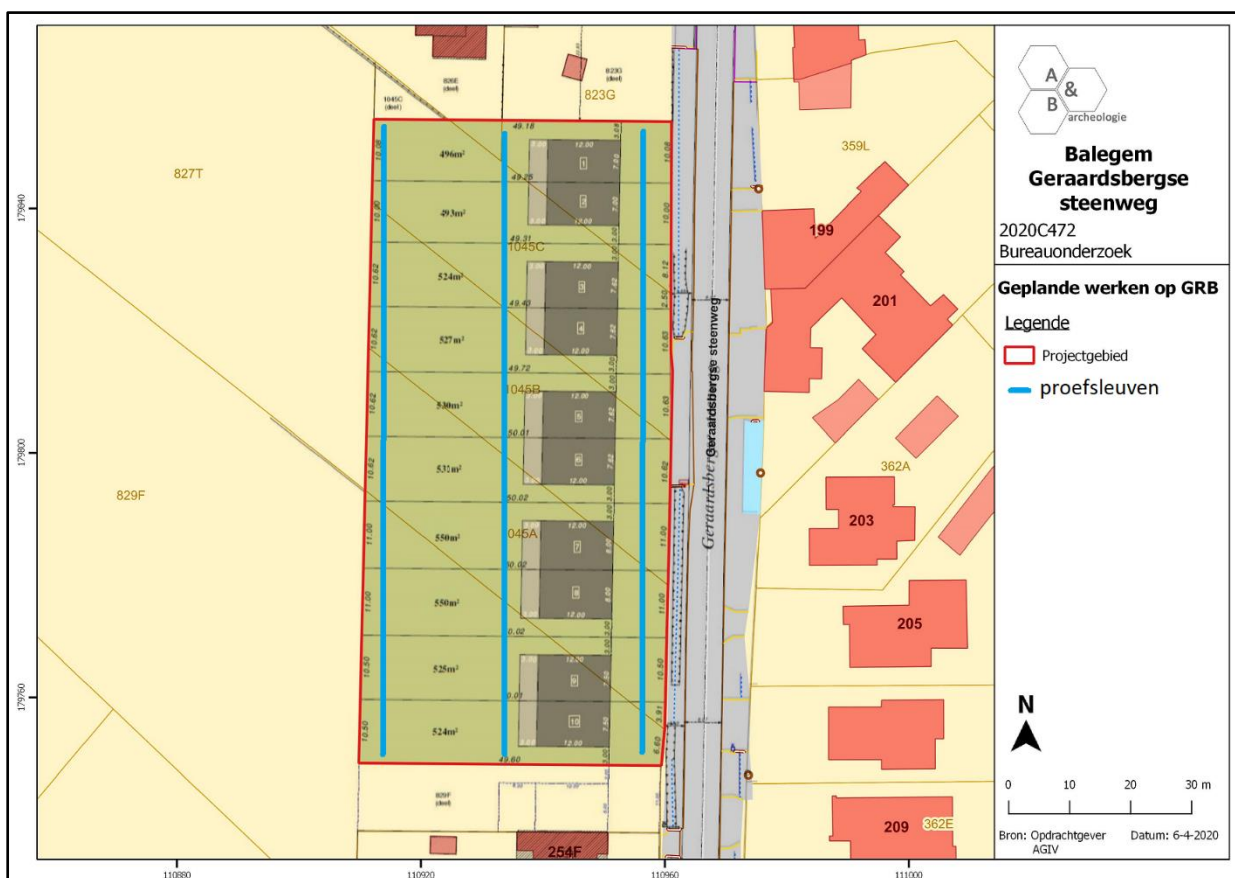
De proefputten worden ingepland op basis van de verkennende of waarderende archeologische boringen. Op basis van de resultaten van deze boringen, worden keuzes gemaakt over de omvang, het aantal en de inplanting van de proefputten. Sowieso worden proefputten ingepland ter hoogte van de positieve boorpunten, maar ook bij de naburige negatieve boorpunten. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De proefputten zijn vierkant, worden met de hand uitgegraven en het sediment wordt uitgezeefd (per arbitrair niveau van maximaal 10cm, of per aardkundige eenheid, eveneens in niveaus van maximaal 10cm). Voor de overige bepalingen betreffende de methodiek wordt verwezen naar hoofdstuk 8.7 uit de Code van Goede Praktijk versie 4.0.

- Proefsleuvenonderzoek

Teneinde na te gaan of er archeologisch relevante grondsporen aanwezig zijn binnen het onderzoeksgebied, dient gebruik gemaakt van de inplanting van parallelle, ononderbroken proefsleuven, met een tussenafstand van 12 à 15m van middelpunt tot middelpunt. Voor de uitgraving wordt gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak. De sleuven zijn 1,80 tot 2m breed en zijn noord-zuid georiënteerd, mee met de helling van het terrein. De inplanting proefsleuven houden op vraag van de initiatiefnemer rekening met de inplanting van de toekomstige woningen. Er worden extra volg-, dwarssleuven of kijkvensters aangelegd om beter inzicht te krijgen in de aard van de aangetroffen archeologische sporen of om de schijnbare afwezigheid van sporen te controleren. Deze worden vrij gekozen door de uitvoerende erkende archeoloog tijdens het veldonderzoek.

Er wordt 10% (525m²) van de onderzoekbare oppervlakte opengelegd door middel van sleuven en 2,5% (131,3m²) door middel van volg-, dwarssleuven of kijkvensters, zodat in totaal zo 12,5% (656,3m²) onderzocht wordt.

De grond wordt gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Het dichten gebeurt op zo'n manier dat de originele bodemopbouw opnieuw bekomen wordt en dat de draagkracht van de bodem minstens gelijk is aan de draagkracht voorafgaand de start van het veldwerk. Indien nodig worden kwetsbare sporen (bv. graven) afgedekt met waterdoorlatende doek.

Figuur 5 Sleuvenplan, geprojecteerd op de kadasterkaart en de toekomstige woningen (bron: geopunt.be en initiatiefnemer).

5. Gewenste competenties

- Het landschappelijk booronderzoek dient uitgevoerd te worden door een aardkundige of een assistent-aardkundige.
- Het eventuele verder verkennend en waarderend archeologische booronderzoek dient te gebeuren door een veldwerkleider met ervaring in verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek.
- Het eventuele proefputtenonderzoek (steentijd) dient te gebeuren door een veldwerkleider met aantoonbare ervaring wat betreft steentijdonderzoek.
- Het team voor het proefsleuvenonderzoek moet bestaan uit minstens 2 archeologen met minstens 40 werkdagen veldervaring met proefsleuvenonderzoek. Minstens 1 van deze archeologen dient ervaring te hebben met onderzoek van meerperiodesites. Minstens 1 van deze archeologen dient minstens 200 werkdagen ervaring te hebben met onderzoek op zandleemgronden.

6. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er zijn geen voorziene afwijkingen.